Nr.320 / 25.09.2026

Stimați colegi,

Prin prezenta, îmi exprim intenția de a candida pentru funcția de membru în Senatul UNITER, cu dorința de a pune în slujba comunității teatrale experiența acumulată în mai multe spații ale vieții teatrale: în creația artistică, în conducerea instituțiilor, în educația teatrală și în cercetarea academică.

Formarea mea profesională s-a desfășurat în România, în domeniul regiei de teatru, iar parcursul artistic și profesional m-a purtat, de-a lungul anilor, atât prin spațiul teatral românesc, cât și prin cel maghiar. Am condus, în calitate de director, instituții teatrale maghiare din România, precum Teatrul Szigligeti din Oradea și Teatrul „Tomcsa Sándor" din Odorheiu Secuiesc. Am fost, de asemenea, directorul teatrului independent ARCA din București și prim-regizor al Teatrului Tineretului din Piatra Neamț și al Teatrul Maghiar de Stat din Timișoara. De-a lungul carierei, am semnat și o colaborare în calitate de regizor cu Teatrul Evreiesc de Stat din București.

Aceste experiențe mi-au oferit posibilitatea de a cunoaște din interior realități instituționale și artistice diferite și de a lucra în contexte culturale și profesionale diverse. Am avut astfel ocazia să înțeleg atât specificul mediului teatral românesc, cât și cel al teatrului maghiar din România și să experimentez, prin propria activitate, felul în care diferențele de limbă, cultură și tradiție teatrală pot deveni puncte de întâlnire și surse de colaborare.

O dimensiune importantă a parcursului meu profesional este activitatea pedagogică. Am activat în cadrul Universității Babeș–Bolyai din Cluj-Napoca, Facultatea de Teatru și Film, în calitate de cadru didactic asociat, iar la Universitatea de Artă Teatrală și Cinematografică din Budapesta am ocupat funcția de lector universitar și profesor coordonator de clasă la specializarea regie de teatru. În prezent, îmi continui parcursul academic prin studiile doctorale pe care le desfășor în România. Experiența pedagogică mi-a oferit perspectiva asupra transformărilor prin care trece noua generație de artiști și asupra responsabilității pe care instituțiile și profesioniștii teatrului o au față de formarea acestora.

Consider că această experiență acumulată în zone diferite ale teatrului – de la practica artistică și conducerea instituțiilor până la pedagogie și cercetare – poate constitui baza unei contribuții active în cadrul Senatului UNITER.

Consider că UNITER a fost și trebuie să rămână un pilon de sprijin și de dialog al culturii teatrale din România. În calitate de membru al Senatului, îmi propun să sprijin transformarea și

adaptarea Uniunii la noile dinamici culturale și socio-economice, păstrând în același timp respectul deplin pentru valorile și tradiția teatrală. Consider că această capacitate de adaptare trebuie să pornească de la înțelegerea schimbărilor prin care trece societatea și, implicit, lumea teatrului.

În acest sens, îmi propun ca prioritățile mele în cadrul Senatului să fie consolidarea dialogului dintre diferitele comunități teatrale și culturale din România, dezvoltarea relațiilor teatrale dintre România și Ungaria, sprijinirea noii generații de artiști și profesioniști ai teatrului și adaptarea UNITER la transformările actuale ale mediului cultural și socio-economic.

Una dintre direcțiile importante pentru mine este consolidarea dialogului dintre majoritate și minoritățile culturale și susținerea unei reprezentări cât mai deschise a diversității teatrului românesc. Experiența mea profesională s-a desfășurat în contexte în care limbile, culturile și tradițiile teatrale se întâlnesc în mod firesc, iar această experiență mi-a confirmat că diversitatea nu reprezintă o limitare a vieții teatrale, ci una dintre resursele ei esențiale. Cred în necesitatea unor spații reale de dialog, în care diferențele culturale să nu constituie ruptură, ci să poată genera întâlniri, colaborări și noi perspective artistice.

O altă prioritate este dezvoltarea relațiilor teatrale transfrontaliere dintre România și Ungaria. Experiența mea în ambele spații teatrale îmi permite să privesc aceste relații dintr-o perspectivă directă și să susțin construirea unor legături profesionale durabile între artiști, instituții și mediul universitar, precum și între diferitele generații de creatori. Consider important ca aceste relații să se transforme într-un dialog profesional constant, bazat pe cunoaștere reciprocă și pe schimb de experiență.

În același timp, consider esențială sprijinirea noii generații de artiști și profesioniști ai teatrului. Experiența mea pedagogică mi-a arătat importanța unei legături directe între instituțiile teatrale și mediul universitar, respectiv necesitatea unor contexte în care tinerii creatori să poată intra în contact direct cu profesioniști consacrați pentru a-și putea construi propriile trasee profesionale. Consider că dialogul dintre generații și transmiterea experienței profesionale trebuie să reprezinte o preocupare constantă a comunității teatrale.

Un alt obiectiv pe care doresc să îl susțin este adaptarea UNITER la noile realități profesionale, culturale și socio-economice, fără a renunța la valorile și tradiția sa. Pentru mine, modernizarea și păstrarea tradiției sunt dimensiuni care trebuie să se susțină reciproc.

Astfel, consider esențială și păstrarea, transmiterea și valorificarea patrimoniului artistic și profesional al maeștrilor teatrului românesc și maghiar de la care am avut privilegiul să învăț. Memoria teatrală nu poate exista doar ca arhivă a trecutului; ea trebuie să rămână parte vie a

formării și practicii profesionale. Consider că avem responsabilitatea de a transmite mai departe experiența și cunoașterea celor care au construit înaintea noastră această profesie și de a transforma această moștenire într-o resursă pentru generațiile următoare.

Doresc, ca în cadrul Senatului UNITER să contribui la consolidarea dialogului dintre diferitele comunități teatrale, la dezvoltarea relațiilor dintre spațiile teatrale din România și Ungaria, la susținerea tinerilor profesioniști și la adaptarea Uniunii la realitățile contemporane ale teatrului, păstrând în același timp legătura cu valorile, memoria și tradiția scenei românești.

Aș dori să aduc în acest demers perspectiva unui creator care a lucrat atât în teatrul instituțional, cât și în cel independent, care a avut responsabilități de conducere și experiență pedagogică și care și-a construit parcursul profesional în mai multe contexte culturale. Cred că această perspectivă poate contribui la un Senat atent atât la problemele concrete ale comunității teatrale de astăzi, cât și la responsabilitatea de a construi condițiile pentru teatrul de mâine.

Candidez cu dorința de a pune această experiență în slujba unei comunități teatrale deschise dialogului, conștiente de propria diversitate și preocupate de transmiterea valorilor și a cunoașterii profesionale către generațiile următoare.

Vă mulțumesc pentru încrederea acordată.

Cu stimă,
Szabó K. István,
regizor